

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דֵּף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁת בּו

מֵהַתְּנָא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יִרוּץ הַלּוֹמֵד בּו

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרִשְׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפּוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִידָה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למועד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוֹנּוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וְלֵאֲהָבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאֵלֶּפֶי אֲלָפִים וְרִבּוּא רַבּוּת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכְל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תְּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּה: – קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׂבִנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כָּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאֵהָבָה לְכַבוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵיִן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׂהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ רוֹדְפִים רָדָף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׂהַמְצוּהָ מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׂנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת בא דף לב ע"ב
גם הצדיק צריך למלאך מליץ זכות

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה בֹּא אֶל פְּרַעֲהַ כִּי אֲנִי
הַכְּבֹדְתִי אֶת לְבֹו וְגו'. (שמות י') רַבִּי
יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים פ"ט) אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי
תְרוּעָה יי בְּאוֹר פְּנִיךָ יִהְלְכוּן. כִּמָּה אֲצַטְרִיכוּ
בְּנֵי נָשָׂא, לְמַהֲךָ בְּאַרְחֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וְלִמְטַר פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא, בְּגִין דִּיזְכוּן בְּהַ לְעֵלְמָא
דְּאֵתִי, וְלִשְׁזַבָּא לֹון מְכַל קַטְרוּגִין דְּלַעֲיֵלָא
וְתַתָּא. בְּגִין, דְּהָא כְּמָה דְּאַשְׁתְּכַחוּ מְקַטְרִגִין
בְּעֵלְמָא לְתַתָּא, הָכִי נְמִי אֲשְׁתְּכַחוּ מְקַטְרִגִין
לְעֵילָא דְּקַיִמִי עַלֵייהוּ דְּבְנֵי נָשָׂא.

אֵינֹון דְּעַבְדִין פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא, וְאַזְלֵי בְּאוֹרַח
מִיֶּשֶׁר, בְּדַחְלָא דְּמֵאֲרִיהוֹן, כִּמָּה אֵינֹון
סְנִיגוּרִין דְּקַיִמִין עַלֵייהוּ לְעֵילָא, כִּמָּה דְּאֵת אָמַר
(איוב ל"ג) אִם יֵשׁ עָלָיו מְלֶאךָ מְלִיץ אֶחָד מִנִּי אֶלְף וְגו'.
וְכַתִּיב וַיִּחַנְּנוּ וַיֹּאמֶר פְּדַעְהוּ מִרְדַּת שַׁחַת מְצֵאתִי
כִּפֹּר. בְּגִין כֹּה, זַפְּאָה אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר פְּקוּדֵי
אוֹרֵייתָא.

וַיֹּאמֶר פְּדַעְהוּ מִרְדַּת שַׁחַת מְצֵאתִי כִּפֹּר. מִשׁוּם כֹּה אֲשֶׁרִי מִי שִׁשׁוּמֵר מְצוּוֹת הַתּוֹרָה.

וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה בֹּא אֶל
פְּרַעֲהַ כִּי אֲנִי הַכְּבֹדְתִי אֶת
לְבֹו וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח
וְאָמַר, (תהלים פט) אֲשֶׁרִי הָעַם
יוֹדְעֵי תְרוּעָה ה' בְּאוֹר פְּנִיךָ
יִהְלְכוּן. כִּמָּה צְרִיכִים בְּנֵי
אָדָם לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא וְלִשְׁמֹר מְצוּוֹת
הַתּוֹרָה כְּדִי שִׁיזְכוּ בְּהַ לְעוֹלָם
הַבָּא, וְלִהְצִיל אוֹתָם מְכַל
הַקַּטְרוּגִים שֶׁלְּמַעְלָה וּמִטָּה,
מִשׁוּם שֶׁהֲרִי כְּמוֹ שֶׁנִּמְצְאוּ
מְקַטְרִגִים בְּעוֹלָם לְמִטָּה, כֹּה
גַם נִמְצְאוּ מְקַטְרִגִים
לְמַעְלָה שֶׁעוֹמְדִים עַל בְּנֵי
אָדָם.

אוֹתָם שְׁעוֹשִׂים מְצוּוֹת
הַתּוֹרָה וְהוֹלְכִים בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל
בִּירְאַת אֲדוֹנָם, כִּמָּה סְנִיגוּרִים
שֶׁעוֹמְדִים עַלֵייהֶם לְמַעְלָה,
כְּמוֹ שֶׁנִּמְצְאוּ (איוב לג) אִם יֵשׁ
עָלָיו מְלֶאךָ מְלִיץ אֶחָד מִנִּי
אֶלְף וְגו'. וְכַתּוּב וַיִּחַנְּנוּ

אָמַר לִיהוֹ רַבִּי חֲיִיא, אִי הָכִי, אָמַאי אַצְטְרִיךְ הָכָא
מִלְאָךְ דְּלִיהוֹי סַיִגוֹרָא עָלֶיהָ דְּבַר נָשׁ וְהָא
כְּתִיב ^(משלי ג') כִּי יִי' יִהְיֶה בְּכֶסֶלְךָ וְשָׁמַר רַגְלְךָ מִלְּכָד,
וּכְתִיב ^(תהלים קכ"א) יִי' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע. דְּהָא חֲמִי
קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כָּל מַה דְּבַר נָשׁ עֶבֶד בְּעַלְמָא,
הֵן טַב הֵן בִּישׁ. וְכֵן הוּא אֹמֵר, ^(ירמיה כ"ג) אִם יִסְתֵּר
אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יְי'.

אָמַר לִיהוֹ רַבִּי יְהוּדָה, כִּלְאָ הָכִי הוּא וְדַאי. אָבֵל
הָא כְּתִיב, ^(איוב ב') וְגַע אֶל עַצְמוֹ וְאֶל בְּשָׂרוֹ.
וּכְתִיב, ^(איוב ב') וְתִסִּיתֵנִי בּוֹ לְבַלְעוּ חַנָּם. לְאַחֲזָא
דְּהָא רִשׁוֹ אֶתְמָסַר לְסִטְרָא אַחְרָא לְקַטְרָגָא, ^(ודרשו)
אֶתְמָסַר ^(למאן דְּלֹא אַצְטְרִיךְ) עַל מַלְיָן דְּעַלְמָא,
וְלֹאֶתְמָסַרָא בִּידוּי. וְכָל אֱלִין אַרְחִין טְמִירִין קָמִי
קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלִית אַנְתָּ פְדָאי לְמַהֲדָּ
אַבְתְּרִייהוּ, בְּגִין דְּאִינוּן נְמוּסִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וּכְגִי נְשָׂא לָאו אִינוּן רִשְׁאִין לְדַקְדָּקָא אַבְתְּרִייהוּ,
כִּר אִינוּן זַכָּאי קְשׁוּט דִּידְעִין רַזִּי אֹרִייתָא, וְאֲזִלִּין
בְּאַרְחָא דְּחַכְמָתָא לְמַנְדֵּעַ אִינוּן מַלְיָן סְתִימִין
דְּאֹרִייתָא.

לְדַקְדָּק אַחְרֵיהֶם, פֶּרַט לְאוֹתָם צְדִיקֵי אֱמֶת שְׂיֹדְעִים אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ שֶׁל
הַחֲכָמָה לְדַעַת אוֹתָם דְּבָרִים נְסִתְרִים שֶׁל הַתּוֹרָה.

אָמַר לוֹ רַבִּי חֲיִיא, אִם כָּךְ,
לְמַה צְרִיךְ כָּאן מִלְאָךְ שְׂיִהְיֶה
סַיִגוֹר עַל הָאָדָם, וְהֵרִי כְּתוּב
^(משלי ג') כִּי ה' יִהְיֶה בְּכֶסֶלְךָ
וְשָׁמַר רַגְלְךָ מִלְּכָד, וּכְתוּב
^(תהלים קכ"א) ה' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע.
שְׂהֵרִי רוּזָאה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא כָּל מַה שְׂאָדָם עוֹשֶׂה
בְּעוֹלָם, הֵן לְטוֹב וְהֵן לְרָע.
וְכֵן הוּא אֹמֵר, ^(ירמיה כג) אִם
יִסְתֵּר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים וְאֲנִי
לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם ה'.

אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה, הַכֹּל כָּךְ
הוּא וְדַאי, אָבֵל הֵרִי כְּתוּב
^(איוב ב') וְגַע אֶל עַצְמוֹ וְאֶל
בְּשָׂרוֹ. וּכְתוּב וְתִסִּיתֵנִי בּוֹ
לְבַלְעוּ חַנָּם. לְהִרְאוֹת שְׂהֵרִי
רִשׁוֹת נְמָסְרָה לְצַד הָאֲחֵר
לְקַטְרָג ^(וְהִרְשׁוֹת נְמָסְרָה) עַל
דְּבָרִים שֶׁל הָעוֹלָם ^{(לְמִי שֶׁלֹּא}
^{הַצְטְרָךְ)} וְלְהַמְסֵר בִּידוּ, וְכָל
הַדְרָכִים הַלְלוּ טְמוּנִים לְפָנֵי
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִינְךָ
כְּדַאי לְלַכֵּת אַחְרֵיהֶם, מִשׁוּם
שְׂאֵלוֹ הַנְּהָגוֹת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְאִין בְּנֵי אָדָם רִשְׁאִים

מקור המאמר בזהר פרשת בא דף מ ע"א
טעם לעיסוד אכילת חמץ בפסח

**תָּנָא, לֹא נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, עַד דְּאֶתְבְּרוּ
כְּלָהוּ שְׁלֹטוֹנֵי דְלַעֲיָלָא** (משלשוליהון)

מִשׁוֹלְטַנְיָהוֹן, וְנִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִרְשׁוּתְהוֹן, וְאֶעְלוּ
לְרִשׁוּתָא קוֹדִישָׁא עֲלָאָה בְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וְאֶתְקַטְרוּ בֵּיהּ, הָדָא הוּא דְכִתְיִב, (ויקרא כה) כִּי לִי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדִי הֵם. מָאִי טַעְמָא עֲבָדִי הֵם.
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, דְּאֶפְקִית לְהוּ
מִרְשׁוּתָא אַחְרָא, וְעֲאֲלִית לֹון בְּרִשׁוּתִי.

וְהֵינּוּ דְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מָאִי דְכִתְיִב, אַךְ בֵּינֵם
הָרֵאשׁוֹן תְּשֻׁבִיתוֹ שְׂאֹר מִבְּתִיכֶם כִּי כָל
אוֹכֵל מִחֻמֶּצֶת. אֲלָא הָכִי אוֹקִימָנָא, הֵאִי שְׂאֹר,
וְהֵאִי מִחֻמֶּצֶת, דְּרִגָא חַד אֵינּוֹן, וְכִלְהוּ חַד. רִשׁוּ
אוֹחְרִי, אֵינּוֹן שְׁלֹטְנֵי, דְּמִמְנָן עַל שְׂאֵר עַמִּין, וְקָרִינָן
לְהוּ יִצֵר הָרַע, רִשׁוּתָא אַחְרָא, אֵל גִּבְרָא, אֱלֹהִים
אַחְרִים. אוֹף הָכִי, שְׂאֹר, וּמִחֻמֶּצֶת, וְחֻמֵץ, וְכִלְא
חַד. אָמַר קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כָּל הַגֵּי שְׁנֵי, קִיַּמְתוּ
בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא, עֲבָדִין לְעַם אַחְרָא, מִכָּאֵן
וְלְהִלָּאָה דְאַתּוֹן בְּנֵי חוֹרִין, אַךְ בֵּינֵם הָרֵאשׁוֹן
תְּשֻׁבִיתוֹ שְׂאֹר מִבְּתִיכֶם. כָּל מִחֻמֶּצֶת לֹא תֹאכְלוּ.
וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ חֻמֵץ.

שְׁנֵינּוּ, לֹא יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם עַד שְׁנִשְׁבְּרוּ כָּל
הַשְּׁלִיטִים שְׁלֹמְעֵלָה
(מהשתלשלותם) מִשְׁלִיטְתָם, וְיֵצְאוּ
יִשְׂרָאֵל מִרְשׁוּתָם, וְנִכְנְסוּ
לְרִשׁוּת הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה
בְּקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנִקְשְׁרוּ
בוּ. זְהוּ שְׁכַתּוּב כִּי לִי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדִי הֵם. מָה
הַטַּעַם עֲבָדִי הֵם? אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם,
שֶׁהוֹצֵאתִי אוֹתָם מִרְשׁוּת
אַחְרָת, וְהִכְנַסְתִּים בְּרִשׁוּתִי.
וְהֵינּוּ שְׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מָה
זֶה שְׁכַתּוּב אַךְ בֵּינֵם הָרֵאשׁוֹן
תְּשֻׁבִיתוֹ שְׂאֹר מִבְּתִיכֶם, כִּי
כָּל אוֹכֵל מִחֻמֶּצֶת? אֲלָא כֹּף
בְּאַרְנֹן, שְׂאֹר זֶה וּמִחֻמֶּצֶת זֶה
הֵן דְּרִגָּה אַחַת, וְכִלְמֵ אֶחָד.
רִשׁוּת אַחְרוֹת, אוֹתָם
שְׁלִיטִים הַמִּמְנִים עַל שְׂאֵר
עַמִּים, וְקוֹרְאִים לָהֶם יִצֵר
הָרַע, רִשׁוּת אַחְרָת, אֵל גִּבְרָא,
אֱלֹהִים אַחְרִים - אַף כֹּף
שְׂאֹר וּמִחֻמֶּצֶת וְחֻמֵץ, וְהַכֵּל
אַחָד. אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, כָּל הַשְּׁנִים הַלְלוּ

עֲמַדְתֶּם בְּרִשׁוּת אַחְרָת, עֲבָדִים לְעַם אַחַר. מִכָּאֵן וְהִלָּאָה שְׂאֵתָם בְּנֵי חוֹרִין, אַךְ בֵּינֵם הָרֵאשׁוֹן
תְּשֻׁבִיתוֹ שְׂאֹר מִבְּתִיכֶם. כָּל מִחֻמֶּצֶת לֹא תֹאכְלוּ. וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ חֻמֵץ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִם כָּף אֶז
 גַּם כָּל יְמֵי הַשָּׁנָה, לָמָּה
 שְׁבַעַת יָמִים, שְׁכַתוֹב שְׁבַעַת
 יָמִים שָׂאָר לֹא יִמָּצָא
 בְּבִתְיֹכֶם, שְׁבַעַת יָמִים וְלֹא
 יוֹתֵר? אָמַר לוֹ, כָּל זְמַן
 שֶׁהִתְחַיֵּב אָדָם לְהִרְאוֹת אֶת
 עַצְמוֹ בֶּן חוֹרִין - כָּף צָרִיף.
 כָּל זְמַן שֶׁלֹּא הִתְחַיֵּב - לֹא
 צָרִיף.

לְמַלְךְ שֶׁעָשָׂה אָדָם אֶחָד
 קָצִין. כָּל אוֹתָם יָמִים שֶׁעָלָה
 לְדַרְגָּה זוֹ שְׁמַחַת, וְלָבַשׁ בְּגָדֵי
 כְבוֹד. אַחַר כָּף לֹא צָרִיף.
 לְשָׁנָה אַחֲרַת שׁוֹמֵר אוֹתָם
 יָמִים שֶׁעָלָה לְכְבוֹד זֶה,
 וְלֹבֵשׁ אוֹתָם בְּגָדִים, וְכֹף כָּל
 שָׁנָה וְשָׁנָה. כָּף יִשְׂרָאֵל,
 כְּתוֹב שְׁבַעַת יָמִים שָׂאָר לֹא
 יִמָּצָא, שֶׁהֵם יְמֵי שְׁמַחָה, יָמִים
 שֶׁעָלוּ לְכְבוֹד זֶה וַיִּצְאוּ
 מִשְׁעַבְדּוֹ אַחַר, וְלִכֵּן שׁוֹמְרִים
 בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה אֶת הַיָּמִים

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִי הָכִי כָּל יְמֵי שְׁתָּא נְמוּ,
 אַמַּאי שְׁבַעַת יוֹמִין, דְּכִתְיִב שְׁבַעַת יָמִים
 שָׂאָר לֹא יִמָּצָא בְּבִתְיֹכֶם, שְׁבַעַת יָמִים, וְלֹא
 יוֹתֵר. אָמַר לִיהּ, כָּל זְמַנָּא דְאַתְחַיֵּיב בַּר נָשׁ
 לְאַתְחַזְּאָה גְרַמְיָהּ בֶּן חוֹרִין, הָכִי אֲצַטְרִיף, כָּל
 זְמַנָּא דְלֹא אֲתַחַיֵּיב לֹא אֲצַטְרִיף.

לְמַלְכָּא דְעָבַד לְחַד בַּר נָשׁ רוֹפִינוּס, כָּל אֵינוֹן
 יוֹמִין דְּסָלִיק לְהֵאֵי דְרָגָא, חֲדַי, וְלָבִישׁ
 לְבוּשֵׁי יָקָר, לְבַתֵּר לֹא אֲצַטְרִיף. לְשִׁתָּא אַחֲרָא
 נְטִיר אֵינוֹן יוֹמִין דְּסָלִיק לְיָקִירוֹ דָּא, וְלָבַשׁ אֵינוֹן
 לְבוּשֵׁין, וְכֵן בְּכָל שְׁתָּא וְשִׁתָּא. כִּהֵאֵי גּוֹנָא יִשְׂרָאֵל,
 כְּתִיב, שְׁבַעַת יָמִים שָׂאָר לֹא יִמָּצָא, דְּאֵינוֹן יוֹמֵי
 חֲדוּתָא, יוֹמִין דְּסָלִיקוּ לְיָקָרָא דָּא, וְנִפְקוּ
 מִשְׁעַבְדּוֹא אַחֲרָא. וּבְגִין כָּף, נְטִרִין בְּכָל שְׁתָּא
 וְשִׁתָּא, יוֹמִין דְּסָלִיקוּ לְהֵאֵי יָקָר, וְנִפְקוּ מִרְשׁוּתָא
 אַחֲרָא, וְעָלוּ בְרִשׁוּתָא קַדִּישָׁא, וְעַל דָּא כְּתִיב,
 שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ.

שֶׁעָלוּ לְכְבוֹד הַזֶּה, וַיִּצְאוּ מִרְשׁוֹת אַחֲרַת וְנִכְנְסוּ בְרִשׁוֹת הַקְּדוּשָׁה. וְעַל זֶה כְּתוֹב שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת הַזֶּה

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 141)

נו) בְּדָאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחַק וּבְפֶרְט בְּסוּף יוֹמֵיָא אֵילִין בְּאַחֲרִית יְמֵי
 גְלוּת אָדוּם וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי בְּכַחוֹ וּבְכַח הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ חֲבוּרֵי דִיתְפְּרַנְסוֹן בְּדָרָא בְּתַרְאָה
 לְהַצִּיל מִחֲבַלֵי מְשִׁיחַ וַיִּפְקוּן מִן גְלוּתָא בְּכַחוֹ

בְּבִרְכוֹת (דף ס:): בְּדָאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחַק וְכֵן עוֹד בְּכַמָּה דוּכְתֵי בִשְׁ"ס וְלִשְׁוֹן
 בְּשַׁעַת הַדְּחַק (דוּקָא) יֵשׁ לוֹמֵר עַל פִּי דְבַרֵי הַשְׁ"ס סְבָה (מַה): שְׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי (דְּהוּא סְתָם
 רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּכָל מְקוֹם) יִכְוֹלֵנִי לְפִטְרָא אֶת כָּל הָעוֹלָם מִן הַדִּין מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם עַד סוּפוֹ וְהַאֲחֲרוֹן
 הַכְּבִיד קַעַת סוּפוֹ שֶׁל גְלוּת אָדוּם (שֶׁהוּא קָדָם בִּיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן) שְׂרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
 יוֹחָאֵי הוּא שְׁעַמְד בְּנַפְשׁוֹ בְּגִיד מַלְכֵי רוּמֵי (אָדוּם) בְּדָאֲמַרִּינֵן בְּשִׁבְתָּ, וְעַל כֵּן אָמַר הַמְּלַךְ אֶז שְׁמַעוֹן
 שֶׁנִּגְנָה יְהִרְגֵנִי, וּבְפֶרְט בְּסוּף יוֹמֵיָא אֵילִין בְּאַחֲרִית יְמֵי גְלוּת אָדוּם, וְזוֹהוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי בְּכַחוֹ וּבְכַח
 הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ חֲבוּרֵי דִיתְפְּרַנְסוֹן בְּדָרָא בְּתַרְאָה לְהַצִּיל מִחֲבַלֵי מְשִׁיחַ וַיִּפְקוּן מִן גְלוּתָא בְּכַחוֹ וְאֵלוֹ הַיָּמִים
 נִקְרְאוּ שַׁעַת הַדְּחַק בְּדוּחְקָא (דְּגְלוּתָא) בְּתַר דוּחְקָא כְּמַבְאָר בַּזֶּהָר הַקְּדוּשׁ, עַל כֵּן שְׁפִיר אָמְרוּ (רַק
 בְּרִשְׁב"י) בְּדָאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחַק שְׁעוּמַד בְּעוֹדֵנוּ בְּשַׁעַת הַדְּחַק הֵינּוּ בְּשָׁנִים
 הָאֵלוֹ וְעַל זְכוּתוֹ אָנּוּ סוּמְכִין בְּנִזְבָּר.

(דְּבַרֵי תוֹרָה מִהַדְרָא ט' אוֹת לט)

מקור המאמר בזהר פרשת בא ברע"מ דף ט ע"ב
מיצות לספר בשבח יציאת מצרים

רעיא מהימנא

רעיא מהימנא

וַיֵּשֶׂא הָעַם אֶת בְּצֻקוֹ טָרֵם
יַחְמֵץ וְגו'. כ"ה - מִצְוָה זו
לְבַעַר חֲמֵץ, שְׁהָרִי מִצְוָה זו
נִמְסְרָה לְיִשְׂרָאֵל, וַיֵּשֶׂא הָעַם
אֶת בְּצֻקוֹ טָרֵם יַחְמֵץ, וְכָתוּב
שָׂאֵר לֹא יִמָּצֵא בְּבֵתֵיכֶם,
וְהָרִי פִּרְשִׁיָה הַחֲבָרִים, וְהַסּוּד
בְּאַרְנוֹ, בֵּין חֲמֵץ וּמִצָּה שֶׁל
כֹּפֶה מְקוּמוֹת, זֶה יֵצֵר רַע,
וְזֶה יֵצֵר טוֹב.

כ"ו - מִצְוָה אַחֵר זוֹ לְסִפְר
בְּשִׁבַח יְצִיאַת מִצְרַיִם, שֶׁהִיא
חוֹבָה עַל בֶּן אָדָם לְדַבֵּר
בְּשִׁבַח זֶה לְעוֹלָמִים. כֹּף
בְּאַרְנוֹ, כָּל אָדָם שֶׁמְדַבֵּר
בִּיְצִיאַת מִצְרַיִם וּבְאוֹתוֹ סִפּוֹר
שְׂמִיחַ בְּשִׂמְחָה, עֲתִיד הוּא
לְשִׂמְחַ בְּשִׂכְנֵה בְּעוֹלָם הַבָּא
שֶׁהוּא שְׂמִיחַת הַכֹּל, שְׁהָרִי
הוּא אָדָם שֶׁשְׂמִיחַ בְּאַדְוֹנוֹ,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמִיחַ
בְּאוֹתוֹ סִפּוֹר.

בְּאוֹתָהּ שְׂעָה כּוֹנֵס הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְכָל הַפְּמִלְיָא שְׁלוֹ, וְאָמַר לָהֶם: לְכוּ וְתִשְׂמְעוּ אֶת סִפּוֹר הַשְּׂבִיחַ שְׁלִי שְׂמִיחַ בְּרִי
הַבְּנִים שְׁלִי וְשְׂמִיחִים בְּגֵאֲלָתִי. אֲזַ כָּלֵם מִתְּכַנְסִים, וּבָאִים וּמִתְּחַבְּרִים עִם יִשְׂרָאֵל, וְשׁוֹמְעִים

וַיֵּשֶׂא הָעַם אֶת בְּצֻקוֹ טָרֵם יַחְמֵץ וְגו'. (שמות יב) כ"ה
פְּקוּדָא דָּא, לְבַעַר חֲמֵץ. דִּהָא פְּקוּדָא דָּא,
אֲתַמְסַר לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׂא הָעַם אֶת בְּצֻקוֹ טָרֵם
יַחְמֵץ. וְכָתִיב שְׂאֵר לֹא יִמָּצֵא בְּבֵתֵיכֶם, וְהָא
אוּקְמוּיָה חֲבָרִיא, וְרוּזָא אוּקְמוּנָא, בֵּין חֲמֵץ וּמִצָּה
דְּכַפֵּה דוּכְתִי, דָּא יֵצֵר רַע, וְדָא יֵצֵר טוֹב.

כ"ו פְּקוּדָא בְּתַר דָּא, לְסִפְר בְּשִׁבְחָא דִּיְצִיאַת
מִצְרַיִם, דִּיאִהוּ חִיּוּבָא עַל בְּרַ נֶשׁ, לְאַשְׁתַּעֵי
בְּהָאִי שְׂבִיחָא לְעֵלְמִין. הָכִי אוּקְמוּנָא, כָּל בְּרַ נֶשׁ
דִּיאֲשְׁתַּעֵי בִּיְצִיאַת מִצְרַיִם, וּבְהָהוּא סִפּוֹר חֲדִי
בְּחֲדוּהָ, זְמִין אִיהוּ לְמַחְדִּי בְּשִׂכְנֵתָא לְעֵלְמָא דְאַתִּי
דִּהוּא חֲדוּ מְכַלָּא, דִּהָאִי אִיהוּ בְּרַ נֶשׁ דְּחֲדִי
בְּמַרְיָה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדִי בְּהָהוּא סִפּוֹר.

בְּיָה שְׂעֵתָא, כְּנִישׁ קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְכָל פְּמִלְיָא
דִּילִיָּה, וְאָמַר לוֹן, זִילוּ וְשִׂמְעוּ סִפּוֹרָא
דְּשִׂבְחָא דִּילִי, דְּקָא מִשְׁתַּעוּ בְּנִי, וְחֲדָאן בְּפּוֹרְקָנִי.

בְּרוּךְ הוּא לְכָל הַפְּמִלְיָא שְׁלוֹ, וְאָמַר לָהֶם: לְכוּ וְתִשְׂמְעוּ אֶת סִפּוֹר הַשְּׂבִיחַ שְׁלִי שְׂמִיחַ בְּרִי
הַבְּנִים שְׁלִי וְשְׂמִיחִים בְּגֵאֲלָתִי. אֲזַ כָּלֵם מִתְּכַנְסִים, וּבָאִים וּמִתְּחַבְּרִים עִם יִשְׂרָאֵל, וְשׁוֹמְעִים

כִּדִּין כִּלְהוּ מִתְכַּנְּשִׁין, וְאַתֵּינן וּמִתְחַבְּרִין בְּהַדְרֵיהוּ
 דְיִשְׂרָאֵל, וְשָׁמְעוּ סְפוּרָא דְשִׁבְחָא, וְקָא חֲדָאן
 בְּחֲדוּא דְפוּרְקָנָא דְמַרְיָהוֹן, כִּדִּין אַתֵּינן וְאוּדָן לִיה
 לְקוּדְשָׁא בְרִידָא הוּא, עַל כֹּל אֵינוֹן נִסִּין וּגְבוּרָן
 וְאוּדָאן לִיה עַל עֲמָא קְדִישָׁא דְאִית לִיה בְּאַרְעָא,
 דְחֲדָאן בְּחֲדוּה דְפוּרְקָנָא דְמַרְיָהוֹן.

כִּדִּין אַתּוּסָף לִיה חֵילָא וּגְבוּרָתָא לְעֵילָא,
 וְיִשְׂרָאֵל בְּהַהוּא סְפוּרָא יְהִי חֵילָא
 לְמַאֲרִיהוֹן, כְּמִלְכָּא, דְאַתּוּסָף חֵילָא וּגְבוּרָתָא, כַּד
 מְשַׁבְּחִין גְבוּרָתֵיהּ, וְאוּדָן לִיה, וּכְלָהוּ דְחֲלִין
 מְקַמִּיָּהּ, וְאַסְתַּלַּק יְקָרִיָּה עַל כִּלְהוּ. וּבְגִין כִּדִּי, אִית
 לְשִׁבְחָא וּלְאַשְׁתַּעֵי בְּסְפוּרָא דָּא ^(דף מ"א ע"א) כְּמָה
 דְאַתְמַר. כְּגוּוּנָא דָּא, חוּבָה אִיהוּ עַל בַּר נֶשׁ,
 לְאַשְׁתַּעֵי תְדִיר קָמִי קְדִישָׁא בְרִידָא הוּא, וּלְפָרְסוּמִי
 נִיסָא בְּכָל אֵינוֹן נִיסִין דְעֵבֵד.

וְאִי תִימָא, אַמַּאי אִיהוּ חוּבָתָא, וְהָא קְדִישָׁא בְרִידָא
 הוּא יָדַע כִּלְהוּ, כָּל מַה דְהָוָה, וְיִהְיִי לְבַתָּר
 דְנָא, אַמַּאי פְּרִסוּמָא דָּא קָמִיָּה, עַל מַה דְאִיהוּ
 עֵבֵד, וְאִיהוּ יָדַע. אֵלָא וְדָאִי אֲצַטְרִיד בַּר נֶשׁ
 לְפָרְסוּמִי נִיסָא, וּלְאַשְׁתַּעֵי קָמִיָּה בְּכָל מַה דְאִיהוּ
 עֵבֵד, בְּגִין דְאֵינוֹן מְלִין סְלִקִין, וְכָל פְּמִלְיָא דְלְעֵילָא
 וְכָל הַפְּמִלְיָא שְׁלִמְעָלָה מִתְכַּנְּסָת, וְרוּאִים אוֹתָם וּמוֹדִים כֹּלָם לְקוּדְשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִתְעַלָּה

סְפוּרָא הַשִּׁבְחָא שְׁשִׁמְחִים
 בְּחֲדוּת גְּאֵלָת אֲדוּנָם. אֲזִ
 בָּאִים וּמוֹדִים
 לְקוּדְשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כֹּל
 אוֹתָם נִסִּים וּגְבוּרוֹת, וּמוֹדִים
 לוֹ עַל הָעַם הַקְּדוֹשׁ שִׁישׁ לוֹ
 בְּאַרְץ שְׁשִׁמְחִים בְּשִׁמְחַת
 הַגְּאֵלָה שֶׁל אֲדוּנָם.

אֲזִ מִתּוּסָף לוֹ כַּח וּגְבוּרָה
 לְמַעֲלָה, וְיִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ
 סְפוּרָא נוֹתְנִים כַּח לְרַבּוֹנָם,
 כְּמוֹ מֶלֶךְ שְׁמוּסִיף כַּח וּגְבוּרָה
 כְּשִׁמְשִׁבְחִים גְּבוּרָתוֹ וּמוֹדִים
 לוֹ, וְכֹלָם פּוֹחַדִים מִפְּנֵיו,
 וּמִתְעַלָּה כְבוֹדוֹ עַל כֹּלָם.
 וְלִכֵּן יֵשׁ לְשִׁבְחָא וּלְדַבְּרָא
 בְּסְפוּרָא זֶה כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר. כְּמוֹ
 זֶה חוּבָה עַל בֶּן אָדָם לְדַבְּרָא
 תְּמִיד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וּלְפָרְסָם אֶת הַנֶּס בְּכָל אוֹתָם
 נִסִּים שְׁעָשָׂה.

וְאִם תֹּאמַר, לְמָה זֶה חוּבָה,
 וְהִרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדַע
 הַכֹּל, כָּל מַה שֶׁהִיא וְשִׁיָּהּ
 לְאַחַר מִכּוֹן, מִדּוּעַ פְּרִסוּם זֶה
 לְפָנָיו, עַל מַה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה,
 וְהוּא יוֹדַע? אֵלָא וְדָאִי צְרִיד
 אָדָם לְפָרְסָם אֶת הַנֶּס וּלְדַבְּרָא
 לְפָנָיו בְּכָל מַה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה,
 מִשּׁוּם שְׁאוֹתָם דְּבָרִים עוֹלִים,

וְכָל הַפְּמִלְיָא שְׁלִמְעָלָה מִתְכַּנְּסָת, וְרוּאִים אוֹתָם וּמוֹדִים כֹּלָם לְקוּדְשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִתְעַלָּה

כְּבוֹדוֹ עֲלֵיהֶם לְמַעַלָּה
וּלְמַטָּה.

כְּמוֹ זֶה מִי שֶׁמְדַבֵּר וּמְפָרֵט
חֲטָאִיו עַל כָּל מַה שֶׁעָשָׂה,
אִם תֹּאמַר לְשֵׁם מַה צָרִיךְ?
אֲלֹא הַמְקַטְרֵג עוֹמֵד תָּמִיד
לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי
לְדַבֵּר וּלְתַבֵּעַ חֲטָאֵי בְּנֵי אָדָם
וּלְבַקֵּשׁ עֲלֵיהֶם דִּין. כִּי
שֶׁמְקַדְּמִים אָדָם וּמְפָרֵט אֶת
חֲטָאֵיו כָּל אֶחָד וְאֶחָד, אֵינּוּ
מִשְׁאִיר פְּתֻחוֹן פֶּה לְאוֹתוֹ
מְקַטְרֵג, וְלֹא יָכוֹל לְבַקֵּשׁ
עָלָיו דִּין, שֶׁהָרִי תָּמִיד תּוֹבֵעַ
דִּין בְּתַחֲלָה, וְאַחֵר כִּי מְדַבֵּר
וּמְקַטְרֵג שֶׁפְּלוֹנֵי עָשָׂה כִּי.
וְלָכֵן צָרִיךְ לְאָדָם לְהַקְדִּים
וּלְפָרֵט חֲטָאִיו.

כִּי כִּי שֶׁהַמְקַטְרֵג רוֹאֵה אֶת
זֶה, אֵין לוֹ עָלָיו פְּתֻחוֹן פֶּה,
וְאֵז נִפְרָד מִמֶּנּוּ מְכַל וְכַל. אִם
שָׁב בְּתִשׁוּבָה - יָפֵה, וְאִם לֹא
- הָרִי הַמְקַטְרֵג נִמְצָא עָלָיו
וְאוֹמֵר: פְּלוֹנֵי שָׁבָא לְפָנַיךָ
בְּעִזּוֹת פָּנִים, בְּעֵט בְּאֲדוֹנוֹ,
חֲטָאִיו כִּי וְכִי. עַל זֶה יָפֵה
שִׁיזָהָר הָאָדָם בְּכָל אֵלֶּה, כְּדִי
שִׁימְצָא עֶבֶד נֶאֱמָן לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מִתְפַּנְשִׁין, וְחֲמָאן לוֹן, וְאוֹדָאן כְּלָהוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, וְאַסְתַּלַּק יְקָרִיָּה עָלֵיהוּ עֵילָא וְתַתָּא.

בְּגוֹוְנָא דָּא, מָאן דְּאַשְׁתַּעֵי וּמְפָרֵט חֲטָאֵיו עַל כָּל
מַה דְּעָבַד, אֵי תִימָא לְמָאי אֲצַטְרִיךְ. אֲלֹא
מְקַטְרָנָא קָאִים תְּדִיר קָמִי קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין
לְאַשְׁתַּעֵי וּלְמַתְבַּע חוּבֵי בְּנֵי נְשָׂא, וּלְמַתְבַּע עֲלֵיהוֹן
דִּינָא. כִּי דְאַקְדִּים בְּרַ נְשָׁא, וּמְפָרֵט חֲטָאֵיו, כָּל
חַד וְחַד, לֹא אֲשִׁאִיר פְּטָרָא דְפּוּמָא לְהַהוּא
מְקַטְרָנָא, וְלֹא יָכִיל לְמַתְבַּע עָלֵיהּ דִּינָא. דְּהָא
תְּדִיר תָּבַע דִּינָא בְּקַדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר מִשְׁתַּעֵי
וּמְקַטְרָג פְּלוֹנֵי עֶבֶד כִּי. וְעַל דָּא, אֲצַטְרִיךְ לִיהּ לְבַר
נְשָׁא לְאַקְדָּמָא, וּלְפָרֵט חֲטָאֵיו.

כִּי דְמְקַטְרָנָא חָמִי דָּא, לִית לִיהּ פְּטָרָא דְפּוּמָא
עָלֵיהּ, וְכִדִּין אֲתַפְרֵשׁ מִנִּיהּ מְכַל וְכַל. אֵי תָב
בְּתִיבְתָא יְאוֹת, וְאֵי לָאו, הָא מְקַטְרָנָא אֲשִׁתְּכַח
עָלֵיהּ, וְאִמַר פְּלוֹנֵי דְאַתָּא לְקַמְךָ בְּתוּקְפָא דְאַפִּין,
בְּעֵיט בְּמָרִיָּה, חוּבֵי כִי וְכִי. עַל דָּא יְאוֹת
לְאוֹדְהָרָא בְּרַ נְשָׁא בְּכָל הַגֵּי, בְּגִין דִּישְׁתְּכַח עֶבְדָּא
מִהֵימְנָא קָמִי קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

מקור המאמר בזהר פרשת בא ברע"ט דף מג ע"א
סוד פרשיות התפלין

וְהָיָה לְאוֹת עַל יְדְכָה וּלְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ וְגו'.

(שמות יג) פְּקוּדָא דָא, פְּקוּדָא דְאֶקְרִי בְּגוּוּנָא
אַחְרָא, דְּלֹא אֶקְרִי מְצוּהָ, אֶלָּא קְדוּשָׁה, וְאֵלֶּיךָ
אֵינּוֹן תְּפִלִּין. תְּפִלָּה שְׁל יָד, וְתְפִלָּה שְׁל רֹאשׁ.
תְּקוּנָא פְּאָרָא שְׁפִירוּ דְּגוּוּנִין עֲלָאִין. וְעַל דָּא
אֶקְרוּן טוֹטְפוֹת, כְּמָה דְּאֵתְ אָמַר, (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

וְכָתוּב (דוּשַׁע י"א) כִּי נָעַר יִשְׂרָאֵל וְאֶהְבֵּהוּ, יִשְׂרָאֵל
זוֹטָא. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סְבָא,
שְׁפִירוּ דְּגוּוּנִין, עֵילָא וְתַתָּא. יוֹסֵף סְלִיק וְאֶתְעַטֵּר
בְּתֵרִין גּוּוּנִין (נ"א דְרָגִין) בְּקִדְמִיתָא נַע"ר, וּבְסוּפָא
צְדִי"ק. כְּמָה יָאן בֵּיה גּוּוּנִין לְמַחְזִי, וְרוּזָא דָא (בראשית
ט) וַיְהִי יוֹסֵף יָפֵה תֹאֵר וַיִּפֶּה מִרְאָה. שְׁפִירָא בְּתֵרִין
סְטֵרִין, בְּתֵרִין דְּרָגִין, בְּתֵרִין גּוּוּנִין, עֵילָא וְתַתָּא.

כְּתוּב (דברים ו) וְעָשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר וְהַטּוֹב. הַיֵּשֶׁר: דָּא
תְּפִלָּה שְׁל יָד, לְאַמְשָׁכָא (ס"א לְאַסְמַכָּא)
לִיה בְּתְפִלִּין שְׁל רֹאשׁ, לְאַתִּיחַדָּא כְּחֻדָּא. וְתְפִלָּה
שְׁל יָד, אֶקְדִים לְשָׁל רֹאשׁ. וְאַצְטְרִיךְ דְּלֹא הוּי
פְּרוּדָא בִּינְיֵיהוּ כְּלָל.

וְתְפִלָּה שְׁל יָד מְקַדִּים לְשָׁל רֹאשׁ, וְצְרִיךְ שְׁלֹא יְהִיה בְּהֵם
פְּרוּד כְּלָל.

וְהָיָה לְאוֹת עַל יְדְכָה
וּלְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ וְגו'.

מְצוּהָ זוּ מְצוּהָ שְׁנִקְרָאת בְּגוּוֹן
אַחַר, שְׁלֹא נִקְרָאת מְצוּהָ
אֶלָּא קְדוּשָׁה, וְאֵלֶּיךָ הֵן תְּפִלִּין,
תְּפִלָּה שְׁל יָד וְתְפִלָּה שְׁל
רֹאשׁ. תְּקוּנָא פְּאָרָא הִיפִי שְׁל
גּוּוּנִים עֲלִיוּנִים, וְלִכֵּן נִקְרָאִים
טוֹטְפוֹת, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (ישעיה מט)
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

וְכָתוּב כִּי נָעַר יִשְׂרָאֵל
וְאֶהְבֵּהוּ, יִשְׂרָאֵל הַקָּטָן, שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל סְבָא, הִיפִי
שְׁל הַגּוּוּנִים, לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.
יוֹסֵף עָלָה וְהִתְעַטֵּר בְּשְׁנֵי
גּוּוּנִים (דְרָגוֹת) - בְּתַחֲלָה נַע"ר,
וּבְסוּף צְדִי"ק. כְּמָה נָאִים לוֹ
הַגּוּוּנִים לְמִרְאָה, וְסוּד זֶה
(בראשית ט) וַיְהִי יוֹסֵף יָפֵה תֹאֵר
וַיִּפֶּה מִרְאָה. יָפֵה בְּשְׁנֵי
צְדָדִים בְּשֵׁתֵי דְרָגוֹת וּבְשְׁנֵי
גּוּוּנִים, עֲלִיוֹן וְתַחְתּוֹן.

כְּתוּב (דברים ו) וְעָשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר
וְהַטּוֹב. הַיֵּשֶׁר - זוּ תְּפִלָּה שְׁל
יָד, לְהַמְשִׁיךְ (לְהַסְמִיךְ) אוֹתוֹ
לְתְפִלִּין שְׁל רֹאשׁ לְהַתִּיחַד כְּאַחַד.
וְתְפִלָּה שְׁל יָד מְקַדִּים לְשָׁל רֹאשׁ, וְצְרִיךְ שְׁלֹא יְהִיה בְּהֵם
פְּרוּד כְּלָל.

מִי שְׁמַתְעֵטֶר בְּתַפְלִין, עוֹמֵד
בְּסוּד שֶׁל גּוֹן עֲלִיוֹן, וְעוֹמֵד
בְּאוֹתָם שְׁנֵי סוּדוֹת שְׁאֲמַרְנוּ
כְּמוֹ יוֹסֵף, שְׁנִקְרָא נְעַר
וְנִקְרָא צְדִיק, בְּסוּד שֶׁל עֶבֶד
נְאֻמָּן, בְּסוּד שֶׁל בֶּן יַחֲדִי,
וְאֵלֶּה הֵם תְּפִלָּה שֶׁל יָד
וְתְפִלָּה שֶׁל רֹאשׁ, וְהֵם כָּלֵל
אֶחָד בְּלִי פְרוּד.

אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל תְּפִלִּין
בְּאַרְבַּעַת בְּתִים בְּאוֹתָן תְּפִלִּין
שֶׁל רֹאשׁ, וְכְמוֹ שֶׁהֵם אַרְבַּע
פְּרָשִׁיּוֹת בְּאוֹתָן תְּפִלִּין שֶׁל
רֹאשׁ, אֵף כִּי כָּל תְּפִלִּין
שֶׁל יָד בְּבֵית אֶחָד, שֶׁהָרִי
בְּתְפִלָּה שֶׁל יָד אֵין לָהּ
מִעֲצָמָה כְּלוּם, אֲלֵא מֵהַ
שְׁאוּחָזֶת מִלְמַעְלָה, וְסוּד זֶה -
(קֹהֶלֶת א) כָּל הַנְּחָלִים הַלְּכִים
אֵל הַיָּם. וּמִתּוֹךְ שְׁאוּחָזֶת
אוֹתָם מִלְמַעְלָה נִקְרָאת

מֵאֵן דְּמַתְעֵטֶרָא בְּתַפְלִין, קָאִים בְּרֹזָא דְגוּוֹנָא
עֲלָאָה וְקָאִים בְּאִינוֹן תְּרִין רִזִּין דְּקִאֲמַרְוּ
כְּיוֹסֵף, דְּאֲקָרִי נְעַר, וְאֲקָרִי צְדִיק, בְּרֹזָא דְעֶבֶד
נְאֻמָּן, בְּרֹזָא דְבֶן יַחֲדָאִי. וְאֵלִין אִינוֹן תְּפִלָּה
שֶׁל יָד, וְתְפִלָּה שֶׁל רֹאשׁ, וְאִינוֹן כָּלֵלָא חֲדָא
בְּלָא פְרוּדָא.

אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת דְּתַפְלִין בְּאַרְבַּעַת בְּתִים, בְּאִינוֹן
תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ. וְכִמָּה דְאִינוֹן אַרְבַּעַת
פְּרָשִׁיּוֹת בְּאִינוֹן תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ, אוֹף הָכִי כְּלֵהוּ
בְּתַפְלִין שֶׁל יָד בְּבֵית אֶחָד. דְּהֵא בְּתַפְלָה שֶׁל יָד,
לִית לָהּ מַגְרָמָה כְּלוּם, אֲלֵא מֵהַ דְּנִקְטָא מְלַעֲיָלָא.
וְרֹזָא דָא, (קֹהֶלֶת א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֵל הַיָּם. וּמִגּוּ
דְּנִקְטָא לוֹן מְלַעֲיָלָא, אֲקָרִי תְפִלָּה, וְאֶתְקַדְשֶׁת
בְּקְדוּשַׁתְהוֹן (וְכֵלָא) אֲקָרִי קְדוּשָׁה. וְאֲקָרִי תְפִלָּה
וְכִדִּין אֲקָרִי מַלְכוּת, מַלְכוּת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה.

תְּפִלָּה, וּמִתְקַדְשֶׁת בְּקְדוּשַׁתָּם (וְהַכֵּל) נִקְרָאת קְדוּשָׁה, וְנִקְרָאת תְּפִלָּה, וְאֵז נִקְרָאת מַלְכוּת, מַלְכוּת
שָׁמַיִם שְׁלֵמָה.

סֵפֶר אור הזֶהָר (עמוד 141)

נו) בְּכַח רִשְׁבִּי יִתְחַזְקוּ עַד בִּיאַת גּוֹאֵל צְדֵק - רִשְׁבִּי מִמְשִׁיךְ גַּם אַחֲרֵי הַסְתַּלְקוֹתוֹ שְׁלֵא יִסִּיר
מֵאֲתָנּוּ אֹר זֶהָר בְּהִירְתּוֹ לְהֵאִיר מִתּוֹךְ חֲשֻכָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד

מֵה דְמַצִּינוּ הַרְבֵּה פְעָמִים בְּזֶהָר הַקְדוּשׁ וּבִתְקוּנִים כְּדָאֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי דְבְרֵי תוֹרָה וְאִיגְלִי רִזִּין
עֵילְאִין הוּוּ בְכוּ חֲבֵרִיא וְאָמְרוּ וַי כִּד תְּסַתְּלַק מִן עֲלְמָא מֵאֵן יִגְהִיר נְהוּרָא דְאוּרִיתָא וְכוּ' וַיִּשְׁתּוּמַם כָּל
עוֹבֵר עַל זֶה וְכוּ' וְכוּ' לְשׁוֹנוֹת כְּאֵלוֹ שְׁנַמְצָאוּ שֵׁם לוֹמֵר זֶה לְאָדָם חַי בְּפִנְיֵי לְעוֹרֵר קִינָה מֵה שִׁיחִיהָ בַּעַת
פְּטִירְתּוֹ בְּפֶרֶט לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי רַבָּם וְאִיךְ יִפְתַּחוּ פִּה וְכוּ' לְדַבֵּר כְּזֶה אֵךְ הִיָּה לָהֶם כְּנִרְאָה הַהֲכַרְחַת
מִחֲמַת שְׁשִׁמְעוּ מִרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי שְׁעוֹחַ וַי דְּגִלּוֹתָא יִתְמַשֵּׁךְ וַיִּדְעוּ וְהִבִּינוּ גְדֵל הַחֲשֻכּוֹת שִׁיחִיהָ
אַחֲרֵי הַסְתַּלְקוֹתוֹ וְהַדּוֹרוֹת הוֹלְכִים וְחֹסְרִים מֵהַהֲתַגְלוֹת הַנְּסִיוֹנוֹת וְהַהֲסַתֵּר יִתְגַּבֵּר חֵס וְשְׁלוֹם וְלֵאשֶׁר
יִדְעוּ כִי בְכַח רִשְׁבִּי יִתְחַזְקוּ עַד בִּיאַת גּוֹאֵל צְדֵק וְכְמוֹ שְׁאֲמְרוּ בְּזֶהָר הַקְדוּשׁ כִּי בְהֵאִי חֲבוּרָא יִתְפַּרְנְסִין
בְּדָרָא בְּתַרְאָה דִּיִּתִי מִלְכָּא מְשִׁיחָא, עַל בֶּן עוֹרְרוּ הַעֲקַר אֶת רִשְׁבִּי לְהֵאִיר בְּדַבְרֵיו אֵלוֹ עַל דּוֹרוֹת
שְׁלֵאֲחֲרֵיו עַד דְּרָא בְּתַרְאָה הוֹאֵת וְזֶה יִהְיֶה עַל יְדֵי דְבְרֵי תוֹרְתוֹ עַל בֶּן בַּעַת מֵאֲמָרֵיו שְׁאֲמְרוּ וְכֵאֵה
חוֹלְקִיהוֹן דְּחֲבֵרִיא דְשְׁמַעוֹן מִלִּי דְאוּרִיתָא מִפּוּמָךְ עוֹרְרוּ אוֹתוֹ לְזִכֹּר לְהַמְשִׁיךְ כַּח קְדֻשַׁת תּוֹרְתוֹ גַּם
אַחֲרֵי הַסְתַּלְקוֹתוֹ שְׁלֵא יִסִּיר מֵאֲתָנּוּ אֹר זֶהָר בְּהִירְתּוֹ לְהֵאִיר מִתּוֹךְ חֲשֻכָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִבְּנֵי תוֹרָה
וּבְהַכְרַחַת הִיָּה לָהֶם לְמַעַן תִּקּוֹן עוֹלָם בְּדוֹרוֹת הַבָּאִים לְעוֹרֵר הַרְחֻמְנוֹת בְּלִבּוֹ מֵה שִׁיחִיהָ אַחֲרָיו כְּדִי
לְהַמְשִׁיךְ הַכַּח לְטוֹבָה לְהַקִּימָנוּ בְּגִלּוֹתָנּוּ בֶּן יְהִי רַצוֹן בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ.
(דְּבְרֵי תוֹרָה מִהַדְרָא קַמָּא אוֹת ס')

מקור המאמר בזהר פרשת בא ברע"מ דף טג ע"ב
סוד ג' שמות שבפסוק שמע

יְחֻדָּא דְכָל יוֹמָא, אִיהוּ, יְחֻדָּא לְמַנְדַּע וּלְשׁוּאָה
רְעוּתָא. יְחֻדָּא דָּא הָא אֲמָרן בְּכַמְה
דְּוִכְתִּי, יְחֻדָּא דְכָל יוֹמָא, אִיהוּ יְחֻדָּא דְקָרָא, (דברים
ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ הָא כְּלָהוּ חַד, וְעַל
דָּא אֲקָרָא אֶחָד. הָא תַּלְתָּת שְׁמָהן אֵינּוּן, הַיָּד אֵינּוּן
חַד, וְאִף אֶחָד דְקָרִינָן אֶחָד, הַיָּד אֵינּוּן חַד.

אֵלָא, בְּמִין וְלֹא שְׂרָא לְדָשָׁא אֲתִידַע, וְאֵינּוּן בְּחִיּוּ
דְעֵינָא מְסֻתִימָא, לְמַנְדַּע דְתַלְתָּא אֵלִין אֶחָד.
וְדָא אִיהוּ תְּהָא אֵינְתִּימָא דְאֲשֶׁתִּמַּע, קוּל אִיהוּ חַד,
וְאִיהוּ תַלְתָּת **פְּרֻשָׁת בּוּ** אִשָּׁא וְרוּחָא וּמִיָּא, וְכְלָהוּ חַד,
בְּרֻזָּא דְקוּל. (וְלֹא אֵינּוּן אֵלָא חַד) אוּף הָכָא: יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִהַתְנָא הָאֵלִין רַבִּי: שְׁמַעוּן לְפָדִי וְתַלְתָּא גְּוֹנִין, וְאֵינּוּן חַד.

וְדָא אִיהוּ קוּל דְעֵבִיד בְּרַגְשָׁא בִּיחֻדָּא, וּלְשׁוּאָה
רְעוּתִיהָ בִּיחֻדָּא דְכָלָא, מֵאִין סוּף עַד סוּפָא
דְכָלָא, בְּהָא קוּל דְקָא עֵבִיד בְּהֵי תַלְתָּא דְאֵינּוּן
בְּדַקוּת סְפּוּרוֹת בְּלִבְד תּוֹכָה לְהִיּוֹת בּוּ
חַד. וְדָא אֵלֵינוּ הַבְּרָא דְכָל יוֹמָא, דְאֲתַגְּלִי בְּרֻזָּא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

חדש תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש תובב"א

אֶחָד. וְזִהוּ הַיָּחֻד שֶׁל כָּל יוֹם שֶׁהַתְּגָלָה בְּסוּד שֶׁל רוּחַ הַקֹּדֶשׁ.

הַיָּחֻד שֶׁל כָּל יוֹם הוּא יְחֻד
לְדַעַת וְלָשִׁים אֶת הַרְצוֹן.
הַיָּחֻד הַזֶּה הָרִי אֲמָרְנוּ בְּכַמְה
מְקוֹמוֹת, יְחֻד שֶׁל כָּל יוֹם
הוּא הַיָּחֻד שֶׁבְּפִסּוּק שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה'. הָרִי
כָּלֵם אֶחָד, וְלִכֵּן נִקְרָא אֶחָד.
הָרִי הֵם שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת, אֵיךְ
הֵם אֶחָד? וְאִף עַל גַּב
שְׁקוּרָאִים אֶחָד, אֵיךְ הֵם
אֶחָד?

אֵלָא בְּחִיּוּן רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
נוֹדַע, וְהֵם בְּמַרְאֵה שֶׁל עֵין
סְתוּמָה, לְדַעַת שֶׁשְׁלֹשָׁה אֵלֵה
אֶחָד. וְזִהוּ סוּד שֶׁל קוּל
שֶׁנִּשְׁמַע, קוּל הוּא אֶחָד, וְהוּא
שְׁלֹשָׁה גְּוֹנִים, אֵשׁ רוּחַ וּמִים,
וְכָלֵם אֶחָד בְּסוּד שֶׁל הַקוּל.
[וְאֵינִים אֵלָא אֶחָד] אִף כָּאן - ה'
אֱלֹהֵינוּ ה' הֵם אֶחָד. שְׁלֹשָׁה
גְּוֹנִים, וְהֵם אֶחָד.

וְזִהוּ הַקוּל שֶׁעָשָׂה הָאָדָם
בִּיחֻד, וְלָשִׁים אֶת רְצוֹנוֹ
בִּיחֻד שֶׁל הַכָּל, מֵאִין סוּף
עַד סוּף הַכָּל, בְּקוּל הַזֶּה
שֶׁעוֹשֶׂה בְּשִׁלְשֵׁת אֵלֵה שֶׁהֵם

וְכַמָּה גּוֹנִין דִּיחֻדָּא אֲתַעְרוּ, וְכִלְהוּ קְשׁוּט. מָאן
 דְּעָבִיד הָאִי עָבִיד. וּמָאן דְּעָבִיד הָאִי עָבִיד.
 אָבֵל הָאִי יְחֻדָּא דְקָא אָנָן מִתְעַרְי מִתְתָּא, בְּרוּא
 דְקוּל דְאִיהוּ חַד, דָּא הוּא בְרִירָא דְמִלְּהָ, הָאִי
 בְּכַלְלָא, לְבַתַּר פְּרֵט, בְּדְקָא־מְרוּן.

וְכַמָּה גּוֹנִים שֶׁל יְחִיד
 הַתְּעוֹרְרוּ, וְכֻלָּם אָמַת. מִי
 שֶׁעוֹשֶׂה זֶה עוֹשֶׂה, וּמִי
 שֶׁעוֹשֶׂה זֶה עוֹשֶׂה. אָבֵל
 הַיְחִיד הַזֶּה שְׂאֵנוּ מְעוֹרְרִים
 מִלְּמַטָּה בְּסוּד שֶׁל קוּל שֶׁהוּא
 אֶחָד, זֶהוּ בְרוּר הַדְּבַר, זֶה
 בְּכַלְל, וְאַחַר כֵּן פְּרֵט, כְּמוֹ
 שְׂאֵמְרֵנוּ.

פְּרִשָּׁה רְבִיעָא, הוּא רָזָא דְדִינָא קְשִׁיא, (דְּבָרִים י"א)
 הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם. אֱלִין אֵינּוּן תְּפִלִּין דְּרִישָׁא.
 וְתְּפִלִּין דְּדְרוּעָא, כְּגוּוּנָא דָּא בְּחַד בִּיתָא, וְהָא
 אֲתַעְרְנָא בְּהוּ, וְכִלְהוּ רָזָא חֲדָא.

פְּרִשָּׁה רְבִיעִית הוּא סוּד
 הַדִּין הַקָּשָׁה - הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם.
 אֵלֶּה הֵן תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ,
 וְתְּפִלִּין שֶׁל זְרוּעַ כְּמוֹ זֶה
 בְּבֵית אֶחָד, וְהֵרִי הַתְּעוֹרְרוּנוּ
 בָּהֶם, וְכֻלָּם סוּד אֶחָד.

קְשִׁיא דְתְּפִלִּין דְּרִישָׁא, אִיהוּ דְל"ת, וְעַל דָּא
 כְּתִיב, (שְׁמוֹת ג') וְרִאִיתָ אֶת אַחֲזָרִי. וְעַל דָּא
 אִיהוּ לְאַחֲזָרָא, וְתַמָּן אֲתַקְשֵׁר כִּלְא בְּקְשָׁרָא חֲדָא.

קְשֵׁר הַתְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ הוּא
 דְל"ת, וְעַל זֶה כְּתוּב (שְׁמוֹת ג')
 וְרִאִיתָ אֶת אַחֲזָרִי. וְלִכְּן הוּא
 לְאַחֲזָר, וְשֵׁם נְקֻשָׁר הַכֹּל
 בְּקֻשָׁר אֶחָד.

וְאִיהִי, כִּד מְנַחַת אֱלִין תְּפִלִּין דְּדְרוּעָא
 לְאַתְקְשָׁרָא, (ס"א אִית קְשָׁרָא) אַחֲרָא, רָזָא

וְהִיא, כְּשֶׁמְנִיחָה תְּפִלִּין אֵלּוּ
 שֶׁל זְרוּעַ לְהַתְּקֻשֵׁר, (י"ש קְשָׁר)
 אַחַר, סוּד הַבְּרִית הַקְּדוּשׁ,
 סוּד זֶה כְּמוֹ שֶׁהַתְּעוֹרֵר בְּכַמָּה
 מְקוֹמוֹת, וְהַכֹּל סוּד אֶחָד.
 אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׂיֻדְעִים
 סוּד זֶה, וְצָרִיךְ אָדָם לְהַנִּיחָם
 כֹּל יוֹם לְהִיּוֹת בְּדִיוקָן עֲלִיוֹן,
 מִמָּךְ. (ע"כ רַעֲיָא מֵהִימְנָא) בְּרוּךְ ה'

דְּבָרִית קְדִישָׁא, רָזָא דָּא, כְּמָה דְאַתְעַר בְּכַמָּה
 דּוּכְתִי, וְכִלְא רָזָא חֲדָא. זַכָּאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל דִּידְעִין
 רָזָא דָּא, וְאַצְטְרִיךְ בַּר נֶשׁ לְאַנְחָא לֹזֵן כָּל יוֹמָא,
 לְמַהוּי בְּדִיוקְנָא עֲלָאָה, וְעֲלִיָּה כְּתִיב, (דְּבָרִים כ"ח) וְרָאוּ
 כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יי' נִקְרָא עֲלֶיךָ וַיִּרְאוּ מִמָּךְ.

(ע"כ רַעֲיָא מֵהִימְנָא) בִּילָאוּ"א. (ד' מ"ד ע"א)

וְעֲלִיו כְּתוּב וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא עֲלֶיךָ וַיִּרְאוּ
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פה ע"ב
סוד תרון סעודות שבת

**אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאָבוּי, אֵלֵיךְ סְעוּדָתִי הַיּוֹם,
 מִתְתַקְנִין. אָמַר לֵיהּ, לֵילֵיא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב,
 וְהִרְפַּבְתִּיךָ עַל בְּמַתֵּי אֶרֶץ. בֵּיהּ בְּלֵילֵיא, מִתְּבַרְכָּא
 מִטְרוּנֵיתָא, וְכִלְהוּ חֶקל תְּפוּחִין, וּמִתְּבַרְכָּא פְתוּרֵיהּ
 דְּבַר נָשׁ, וְנִשְׁמְתָא אֶתוֹסְפַת, וְהָהוּא לֵילֵיא, חֲדוּה
 דְּמִטְרוּנֵיתָא הוּי. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵּי בְּחֲדוּוֹתָא,
 וְלְמִיכַל סְעוּדָתָא דְּמִטְרוּנֵיתָא.**

**אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאָבוּי, אֵיךְ מִתְקַנִּים אֶת הַסְעוּדוֹת
 הַלָּלוּ? אָמַר לוֹ, לַיַּל שַׁבַּת
 כְּתוּב וְהִרְפַּבְתִּיךָ עַל בְּמַתֵּי
 אֶרֶץ. בּוֹ בְּלֵילָה מִתְּבַרְכַת
 הַגְּבִירָה וְכָל שְׂדֵה הַתְּפוּחִים,
 וּמִתְּבַרְךְ שְׁלַחְנוּ שֶׁל אָדָם,
 וְנִשְׁמָה נוֹסְפַת, וְאוֹתוֹ הַלֵּילָה
 שְׁמַחַת הַגְּבִירָה הוּא. וְצָרִיךְ
 אָדָם לְשַׂמַּח בְּשַׁמְחָה וּלְאָכַל
 סְעוּדַת הַגְּבִירָה.**

ספר אור הזהר (עמוד 142)

נח) הלומד הזהר אפלו אינו יודע ואינו מבין מה שמוציא מפיו הקדוש ברוך הוא מתקן דבריו
 הלומד הזהר אפלו אינו יודע ואינו מבין מה שמוציא מפיו הקדוש ברוך הוא מתקן דבריו וכו' אמרו
 קמאי ואסמכוהו אקרא ודגלו עלי אהבה אל תקרי ודגלו אלא ודלוגו.

עין בהרב חיד"א בקונטרס טוב עין בשם הא זכרוננו לברכה ומעשה נורא כזה בצפת תבנה ותכוננו,
 שהיו נוהגים שילכו למערת רבי שמעון בן יוחאי בכל ליל ל"ג לעמר כמה חכמים ויחידים, ולומדים
 שם כל ספר הזהר ומחלקים אותו לכל אחד מהקוראים חלק אחד. ויהי היום שהיה עמהם איש אחד
 מיחד וידוע בפניהם, ונתנו לו חלק אחד מהזהר עם הקוראים לקרות עמהם, והוא יודע בעצמו שאינו
 יודע לקרות והוא כבהמה בצורת אדם. מה עשה אותו האישי? קדם שיגיע העת של הלמוד יצא לחוץ
 מהמערה וילך הלך ובכה הרבה מאד, עד שכמעט נסרו ריסי עיניו מהבכיה ונפלה עליו תרדמה וישן
 במקומו, ואז בא אליו רבי שמעון בן יוחאי, וזכרו ויגו עלינו אמן, בחלום, ואמר לו: אל תירא ואל
 תחת, עתה מה לך נרדם, קום קרא אל אלקיך החלק שעלה בגורלך. השיבו האישי: הרי אני כבהמה
 ואיני יודע כלל לקרות. אמר לו רבי שמעון בן יוחאי: קום קרא ואני אסייעך ותמצא עצמך יודע לקרות
 בגדולי החכמים. וכן היה, והקיץ משנתו ומצא עצמו יודע בטוב, ותמהו עליו כל הרואים אותו
 שמצאו בו דברים נוראים שלא ידעו בו מקדם. עד כאן המעשה.

ובזה פרוש אדוני אבי זכרוננו לחיי העולם הבא משום הרש"י זכרוננו לברכה, שזהו מה שאמר הכתוב
 תורת הויה תמימה משיבת נפש, הידוע דלמוד הסוד נקרא תורת השם, וכמו שאמרו זכרוננו לברכה
 על פסוק בתורת הויה חפצו זה הסוד ובתורתו זה הפשט וזהו שאמר תורת הויה שהוא תמימה כלומר
 שצריך ללמד אותה בשלמות וזה שאינו יודע ללמד רבי שמעון בן יוחאי מלמדו ומשיב נפשו וזהו
 שאמר משיבת נפשו וטריקון מ'למדו תורה ש'מעון ב'ן יוחאי ואמר נפש שכמעט יצאה נפשו וחזרה לו
 ובזה פרוש גם כן אדוני אבי זכרוננו לחיי העולם הבא שזהו הרמז שרמזו לאיש אחד שהראו לו בחלום
 תבת בהמה ולא ידע פרושו ופרשו לו כי יען שמכר ספר הזהר שהיה לו בביתו לכן הראו לו תבת
 בהמה דראשי תבות ב'ערת ה'קדש מ'ן ה'בית רחמנא ליצלן ולפי הכי יתפרש לרמזו לו דאף על גב
 שאדם הוא כבהמה ואינו יודע לקרות עם כל זה משמאי יכפלו לו שכרו ואפשר שיקרה לו באשר
 קרה לאיש הזה אם יכשרו מעשיו ותהיה פונתו לטובה ויש רמז בפסוק 'אדם ובהמה תושיע הויה' ה'
 דתבות 'תושיע הויה' עם התבות וב' כוללים של ב' תבות יעלו כמספר תבות 'זהר תקונים' בדקדוק
 צח.
 (הקדמת המוציא לאור זהר דפוס ליוורנו)

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֵדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהֵי
סַעֲוֵדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֵדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהָאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהֵי הַסַּעֲוֵדָה
שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְבָּרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֵדָתוֹ
וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסַּעֲוֵדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֵדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת. וּמִשּׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֵדוֹת הַלְלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי
הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מְהִיכֵל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֵדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָגַם
לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שְׂאִינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׂאִינוֹ מִבְּנֵי הַיֵּכֶל הַמֶּלֶךְ, וְשְׂאִינוֹ מִזֶּרַע

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֵדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָא
שְׁעָתָא אֲתַנְגְּלִיא עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבַדִּינוּ,
וּסַעֲוֵדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֵדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהָאֲכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֵדָתָא
דְזַעִיר אַנְפִּין, דִּהְיָו בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שְׁיִתָּא יוֹמִין,
מֵהָהוּא שְׁלִימוּ מִתְבָּרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֵדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֵדָתִי, דְאֵינוֹן
סַעֲוֵדָתִי מֵהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קְדִישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהִימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת כ"ג) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֵדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהִיכְלָא
דְמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהִימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְפָגַם
חַד סַעֲוֵדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מְהִיכֵל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֵדָה אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָגַם
לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שְׂאִינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׂאִינוֹ מִבְּנֵי הַיֵּכֶל הַמֶּלֶךְ, וְשְׂאִינוֹ מִזֶּרַע

קָדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
עָלָיו חֶמֶר שֶׁל שְׁלֵשָׁה דְבָרִים
- דִּין הַגִּיהָנָם וְכוּ'.

וּבֹא רֵאשִׁית, בְּכָל שָׂאָר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צָרִיף אָדָם
לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת הָעַנְיִים,
וְאִם הוּא שְׂמֵחַ לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעַנְיִים - עֲנִשׁוּ רַב,
שְׁהֲרֵי לְבָדוֹ שְׂמֵחַ, וְלֹא נוֹתֵן
שְׂמֵחָה לְאַחֵר. עָלָיו כְּתוּב
(מְלָאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
שְׂמֵחַ בְּשַׁבָּת, אֵף עַל גֵּב
שְׂלֹא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
נוֹתְנִים עָלָיו עֲנִשׁ כְּבִשְׂאָר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שְׂכַתוּב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרַשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרַשׁ שַׁבָּתְכֶם.
וְכַתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשֵׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שֶׁנֶּאֱמַר נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ
שַׁבָּת לֹא אָמַר.

וּמִשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שְׂכָל
הָאֱמוּנָה נִמְצְאָה בְּשַׁבָּת,
נוֹתְנִים לְאָדָם נְשִׂמָה אַחֲרֵת,
נְשִׂמָה עֲלִיוֹנָה, נְשִׂמָה שְׂכָל
הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדִגְמַת הָעוֹלָם
הַבָּא. וּמִשׁוּם כֶּךָ נִקְרָאת
שַׁבָּת. מַה זֶה שַׁבָּת? שֵׁם שֶׁל
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׂלֵם מְכָל צַדִּיקוֹ.

וְאַחֲזִי גְרָמִיָּה דְלָאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
דְלָאוּ מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְמַלְכָּא הוּא דְלָאוּ מִזְרַעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
דְתַלְתָּ מַלְיָן, דִּינָא דְגִיהָנָם וְגו'.

וְתָא חֲזִי, בְּכִלְהוֹ שְׂאָר זְמַנִּין וְחֲגִין, בְּעֵי בַר נָשׁ
לְחֲדַי, וּלְמַחְדַּי לְמַסְכְּנֵי. וְאִי הוּא חֲדַי
בְּלַחְדוּדֵי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנֵי, עוֹנֵשִׂיָּה סָגִי, דְהָא
בְּלַחְדוּדֵי חֲדַי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחֲרָא. עָלֶיהָ כְּתוּב,
(מְלָאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְּשַׁבָּתָא חֲדַי, אֵף עַל גֵּב דְלֹא יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יְהִיב עָלֶיהָ עוֹנֵשִׂא, כְּשֶׂאָר זְמַנִּין וְחֲגִין, דְכַתְּיב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. פָּרַשׁ חֲגִיכֶם קָאֵמַר, וְלֹא פָּרַשׁ
שַׁבָּתְכֶם. וְכַתְּיב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שֶׁנֶּאֱמַר
נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבָּת לֹא קָאֵמַר.

וּבְגִינֵי כֶּךָ כְּתוּב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
דְכָל מְהִימְנוּתָא אֲשֶׁתִּכַּח בְּשַׁבָּתָא, יְהִיב
לִיהָ לְבַר נָשׁ נְשִׂמָתָא אַחֲרָא, נְשִׂמָתָא עֲלָאָה,
נְשִׂמָתָא דְכָל שְׁלִימוֹ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
וּבְגִינֵי כֶּךָ אִקְרִי שַׁבָּת. מַהוּ שַׁבָּת. שְׂמָא דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. שְׂמָא דְאִיהוּ שְׂלֵם מְכָל סְטְרוּי.

נֶעֱרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזְּהוּרָה הָעוֹלָמִי" לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלִבְד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצֵל מַלְכוּת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כֶּךָ הוּא.
אִי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת
שְׁמַחַה הַמְּלָךְ הַקָּדוֹשׁ. וּמַה־
שְׁמַחְתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֵשׁ הַסְּעוּדוֹת
שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב
כָּל־וְלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׁמַחַה
עַל שְׁמַחַה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
מִכָּל צְדָדָיו.

שְׁנֵינוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
מֵה שְׂאִין כֵּן בְּכָל שָׂר
הַחַגִּים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה
רְשָׁעֵי הַגִּיהֶנֶם נָחִים. בַּיּוֹם
הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפָּים וְלֹא

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
דִּלָּא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
סְעוּדָתֵי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְעַטְרֵן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
יִנְקִין, מַה דִּלָּאוּ הָכִי בְּכָל שָׂר חַגִּין
וּזְמַנִּין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חִיבֵיָא דְּגִיהֶנֶם גַּיְיַחִין. בְּהַדִּין
יוֹמָא, כָּל דֵּינִין אֶתְכַפְּיִין, וְלֹא מִתְעַרְיִין בְּעַלְמָא.
בְּהַדִּין יוֹמָא אֲוִרִיָּתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימִין.

מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 144)

נַט) גַּם בְּכָל שַׁבַּת תִּקְבְּעוּ לְלַמֵּד שְׁעוֹר בְּזֶהָר הַקָּדוֹשׁ

גַּם בְּכָל שַׁבַּת תִּקְבְּעוּ לְלַמֵּד שְׁעוֹר בְּזֶהָר הַקָּדוֹשׁ.

(הַנְּהַגוֹת הַרַב רַבִּי יַעֲקֹב מִלִּיסָא זְכַר צַדִּיק לְבָרְכָה אוֹת ג')

ס) אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג סְתְרֵי הָאֱמוּנָה שְׁרָשִׁיָּה וְעַקְרִיָּה כִּי אִם בְּקַבְּלַת חֻכְמַת הָאֱמֶת

וְהָאֱמֶת הַמְּקַבֵּל שְׂאִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג סְתְרֵי הָאֱמוּנָה שְׁרָשִׁיָּה וְעַקְרִיָּה כִּי אִם בְּקַבְּלַת חֻכְמַת הָאֱמֶת כִּי
מִמְּנָה יִשְׁתַּלֵּם הַמַּאֲמִין בְּכָל זֶה וּבְזוּלָתָהּ נִמְנַע וְלֹא יִצְטַרֵּף הַמַּאֲמִין הָאֱמֶתִי וְהַעוֹבֵד הַשְּׁלֵם אַחַר הַיּוֹתוֹ
תּוֹרְנֵי שְׁלֵם לְהַתְעַסֵּק בְּחֻכְמַת הַקַּבְּלָה אֲשֶׁר הִיא נִשְׁמַת הַתּוֹרָה וּמִמְּנָה יַעֲמֵד עַל סוּד הָאֱמוּנָה הָאֱמֶתִית
הַמְּסַבֶּמֶת עִם הַדַּת מִכָּל צַד וְעַל כּוֹנֵן הַתּוֹרָה וְהַרְצוֹן וְהַחֲפִיץ בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה וְהַמְצוּוֹת וְאַחַר עֲמִדוֹ
עַל זֶה יִשְׁתַּדֵּל לְהוֹסִיף לְקַח וּלְהוֹלִיד תּוֹלְדוֹת וְעַנְפִּים דּוֹמִים לְשְׁרָשִׁים אֲשֶׁר בִּידוֹ אֲשֶׁר אֵין זֶה כְּפִי הַשְּׁכָל
הָאֲנוּשִׁי כִּי קֶצֶר קֶצֶר יָדוּ לְהַשִּׁיג הָאֱמֶת לֹא יוּכַל בְּשׁוּם פְּנִים אֲבָל הוּא כְּפִי הַשְּׁכָל הָאֱלֹקִי לְקִים
פְּלִפְלֵת בְּחֻכְמָה זֶה דְּרַף הַחַיִּים אֲשֶׁר בּוֹ חַיּוֹ וְדַרְכּוֹ הַנְּבִיאִים וְהַחֻכְמִים וְאֵין הַרְצוֹן בְּהַקְדַּמַת הַתּוֹרָה
אֲבָל הַחֻכְמָה הָאֱמֶתִית וּמְנִיעַת לַמּוּדָה תְּחִלָּה כַּמְנִיעַת לַמּוּדָה הַפִּילוֹסוֹפִיָּה תְּחִלָּה לְחוֹשְׁבִים שֶׁהִיא
הַחֻכְמָה הָאֱמֶתִית שְׁלֵא רָאוּ אוֹר, כִּי מְנִיעַת לַמּוּדָה הַפִּילוֹסוֹפִיָּה תְּחִלָּה רָאוּ וּמְחִיב לְפִי שֶׁהִיא הוֹרֶסֶת
וְעוֹקֶרֶת שְׁרָשֵׁי דַת הָאֱמֶת וְדַרְכָּה דְּרַף הַמִּינּוֹת וְהַעוֹסֵק בָּהּ קֹדֶם שִׁיְהִיָּה תּוֹרְנֵי שְׁלֵם בְּעַל אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
תְּבִיאָהוּ לְיַדֵּי מִינּוֹת וּכְפִירוֹת וְכוּ'.

ספר אור הזהר (עמוד 145)

אבל החכמה האמתית חס ושלום שתוריש שום אמונה רעה או דעת נפסד אבל בהפך שתנחיל האמת והצדק ותשריש אמונות ודעות אמתיות בלב לומדיה ואף אם יקדימוה ללמד התורה פי היא המוציאה לאור תעלומות התורה ועקריות מחזקת ותומכת שרשיה לפי ששתיהן עולות בקנה החכמה האלקית אבל טעם אחרת לפי שהתורה בגוף והחכמה בנשמה אליה וכשיקדים למוד התורה וידע המצוות ופרושן כפי מה שבאה בהן הקבלה מסיני ואחר כן יכנס לטיל בפרדס החכמה אז תחול הנשמה בגוף בהגון וכסדר כי יעמד ויבין הסודות והסתרים ההם של כל מצוה ומצוה על בורין ואמתתן ולא יתבלבל שכלו אחר שקדם לו ידיעת הדברים אשר עליהם יורו הסתרים ההם וזה פדרך קדימת החקר לחול הצורה בו.

סא) אין נחת רוח להישם בעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקבלת פי ממנה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו

רבי שמעון בן יוחאי קבל מרבי עקיבא וזה היה אחר חרבן הבית וזה הקדוש עליו השלום הוא בעל המדרש הנעלם הנקרא ספר הזהר ועל ידו חבר והוא עליו השלום הבטיח בחבור המקדש שהוא פי רבים יתפרנסו ממנו באחרית הימים.

ובמלת בראשית הנקרא ספר התקונין אמר בזה הלשון (תקוני זהר חדש - ספרא תנניא): והמשכילים וזהו כוזה הרקיע (דניאל יב) ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד. והמשכילים אליו רבי שמעון וחבריו, וזהו כד אתכנשו למעבד האי חבורא דאיהו מזיהרא עלאה דלעלא, רעותא עלאה אתגליא, רשותא אתיהיב לרבי שמעון וחבריו לגלאה בה רזין סתימין עמיקין, ולכל נשמתין דמתיבתא דלעלא, ומתיבתא תתאה, ולשבע טורין עלאין, דאנון תלת אבהן ורעיא מהימנא ואהרן ודוד ושלמה ואליהו עמהון וכו' ובגין דא אסתכס קודשא ברך הוא ושכינתה למעבד האי חבורא, על יד ההוא דאתגליא וכנים בה עלאין ותתאין לאשכחא בה נחא לשכינתא בגלותא, וחירו לה ולבנהא וכו' והאי חבורא הוא כגונא דתבת נח דאתכנש בה כל מין ומין, הכי מתכנשין בהאי חבורא כל נשמתין דצדיקיא ואנשי מדות, דאתמר בהון (תהלים קיח) זה השער לה' צדיקים יבאו בו, ואחרנין דלא צדיקים, אתדחין מתמן. וכד אתגליא האי חבורא בעלמא, סגיאין מתכנשין לגבה דאתמר בהון (דברים כט) כי את אשר ישנו פה וגו', ואת אשר איננו פה בהאי חבורא עמנו היום. ועלהו אתמר (דניאל יב) ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד עד כאן.

נפלאתה אהבת חכמת האמת הטהורה נשמת התורה לבעליה יתברך חכם הרזים עד שהפליא להשגיח ולהסכים לעשות החבור המקדש שהוא כמו שהפליא להסכים בחבור המשנה על יד תלמידו רבינו הקדוש עליו השלום שקבל ממנו והכונה והתכלית בכל משום עת לעשות להישם לעשות להישם ודאי בידוע לחכמי לב פי בו תמצא היונה תמה הנוכרת בשיר המקדש מנוח לכף רגלה בגלות המר והארץ הזה פי אין נחת רוח לה בעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקבלת פי ממנה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו אשר גם זאת היתה השגחה נפלאה מצורפת אל הראשונה לבל תשתכח ותאבד החכמה מקרב עמה עד שלהראות תקף ההשגחה הזאת נגלה זה החבור המקדש בעולם אחר שהיה מכסה ונעלם ופושגלה בעולם רבים נאספו אליו וסרו אל משמעתו כמו שהבטיח הוא עליו השלום: "וכד אתגליא האי חבורא בעלמא, סגיאין מתכנשין לגבה" וכו'.

אשר לולא זה בזמן הזה כמעט נטיו רגלי החכמים התמימים ומעדי קרסולי העובדים עבודת הקדש הנאמנים להתפשטות הצרעת הממארת במצחות אנשי התורה צץ ופרח המינות בלבנות החכמים בסבת השפחה הבושית צרת שרה פרה סורה הפלוסופיא אשר נעתקה מלשון יוני אל לשון עברי שרא ליה מאריה למאן דעסיק בה אשר בהגלות נגלות החבור המקדש הוא התחיל האור לזרח ואמר לאסירי הדעות הזרות פקח קוח ותחל האמת להיות גוברת אחר שהיתה נעדרת וחזרה העמרה לישנה והנשמה אל נדנה היא נשמת התורה הנאמנה ושבה נפש האדם אל קרבו אחר שגברתה מקרב עמו ותחל רוח השם לפעמו ואז מצאה היונה מנוח בגלותא אחר שנתקים בה ושפחה פי תירש גברתה ועבדי האמונות הנכריות יצאו לחרות לקים ההסכמה העליונה: "לאשכחא בה נחא לשכינתא בגלותא וחירו לה ולבנהא".

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

